

РЕШЕНИЕ

№ 1221

гр. София, 24.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 27.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Славия Тодорова, като разгледа дело номер **2639** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 54 ал.6 от ЗКИР.

Образувано е по жалба вх. № 07-1442/31.01.19г на Т. П. М., Е. М. С. и Г. И. М., тримата от [населено място], против Заповед № 18-359/09.01.19г на Началника на СГКК-С., в частта, с която се изменя КККР на [населено място]/одобрена със Заповед № РД-18-13/17.01.12г на ИД на АГКК/ относно техни ПИ № 02659.219.1038 и ПИ № 02659.219.493.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, постановена в нарушение на проц.правила и мат.закон, при непълни фактически установявания, без да е налице правилна преценка относно наличието на спор за мат.право между страните. Моли се за отмяна на заповедта. В съд.заседание адв. А. поддържа жалбата, претендира разноси и сочи, че от доказателствата по делото се установява липсата на грешка в КККР. В писмени бележки се сочи още, че не е проверено от ответника дали разликите в площите на имотите по КК и по титули или измерени на място съобразно материализираната ограда не са в рамките на допустимата точност, поради което не са основание за изменение на КК. Ако това бе сторено, ответникът би установил, че общата граница между имотите на жалбоподателите/ПИ №.493 и ПИ №.1038/ с ПИ № .1033, е в рамките на допустимата точност. КККР отразява правилно границите на имотите на жалбоподателите по КП и РП/по който е нямало за уреждане сметки по регулация/, действали към момента на одобряване на КК, както и материализираната на терен ограда, като няма основания да бъде изменяна.

Ответникът Началника на СГКК-С. се представлява в съдебно заседание от юрк. И.,

като оспорва жалбата и оспорва като прекомерен адв. хонорар на проц.представител на жалбоподателите. В писмено становище/л.12/ се моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана.

Заинтересованите страни М. С. С., [фирма] /предишно наименование [фирма]/, Т. А. М., К. П. П., А. Й. П. и В. М. А., не се явяват или представляват и не изразяват становище по жалбата.

Жалбата е подадена в срок и съобразно разпоредбите на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, пред компетентния съд и срещу акт от категорията на обжалваемите по реда на чл. 145 от АПК, поради което Съдът намира същата за допустима за разглеждане.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Начало на адм. производство е сложено с депозирано заявление вх.№ 01-245046/10.08.17г на [фирма] /собственик на ПИ.1033/, придружено със скица-проект за изменение на КККР, с искане да се нанесе УПИ IV-546 по действащ РП по заповед № РД-09-237/23.11.94г. Приложена е и обяснителна записка, скица-проект за изменението и протокол за трасиране. Представя се като титул за собственост нот.акт № 17/02г относно продажба на УПИ IV-546 с площ 2608 кв.м. /с площ по скица 2550кв.м./; У. акт на [фирма] /вписан в СВ-С./ относно УПИ IV-546 с площ 2608 кв.м. /с площ по скица 2550кв.м./, представляващ ПИ.1033 по КККР; Договор за продажба на дружествени дялове от 14.12.16г, касаещ и ПИ.1033 с площ 2536 кв.м. по КККР. Представя се скица от 13.12.94г от района, видно от която УПИ IV-546 е с площ по граф.данни 2608 кв.м., като за него са действали РП по заповед № 4200/77г, РП по заповед №РД-50-09-323/93г и действащ е РП по заповед № РД-09-237/23.11.94г /л.96/. Същото отразява и комбинирана скица за пълна или частична идентичност, издадено относно ПИ.1033 от КК, на 11.07.17г. Видно от заповед № РД-09-237/23.11.94г, с нея се обединяват парцел IV-546 и парцел XVI-545 в парцел IV-546. Видно от приложена по делото/л.97/ скица-извадка /без посочена дата/ относно парцел IV-546, за него е действал и РП по заповед № РД-09-67/12.05.94г.

По реда на чл. 26 от АПК, с писмо от 25.09.17г са били уведомени вписаните собственици на засегнатите от изменението ПИ /наследниците на починалите вписани собственици не са били уведомени/, като в срок жалбоподателите са депозирали Възражение вх.№ 05-13867/20.10.17г, с твърдение, че се иска нанасяне на УПИ IV, без да са били уредени сметките по регулация по него /РП94г не е бил приложен/, а в КККР са отразени правилно като кад.границы имотните границы /по материализирани огради и предходен КП/. Представен е нот.акт № 153/59г относно пл.№ 525 с площ 1348 кв.м., парцел VIII-525 по новия проекто-РП на селото. Представена е и съд.делба от 04.07.85г относно пл.№ 525, с която парцел II-525 с площ 721 кв.м. се дели на два дяла, а дял трети на Т. М. е с площ 627 кв.м.-отреден за детска площадка. Представили са скица-виза за проектиране от 02.12.2003г относно УПИ II-525 по РП77г, който по графични данни е с площ 721кв.м. / а 630 кв.м. от пл.№ 525 попадат в УПИ IV-за детска площадка/.

3.страна М. С. е поискала на 27.10.17г удължаване на срока за възражение/няма данни да е удължен, няма и постъпило от нея възражение/.

Постъпило е възражение вх.№ 07-13086/20.10.17г и от СО, чрез Кмета на район „Б.“, което обаче касае съвсем други имоти, а не тези, предмет на изменението.

Издадена е обжалваната заповед, тъй като ответникът приема за неоснователни възраженията на СО/чрез Кмета на район „Б.“/ и тримата жалбоподатели.

Ответникът намира, че не са налице убедителни доказателства за наличие на спор за мат. право, поради което одобрява изменението на КККР, съгл. скицата-проект към заявлението. По силата на обж. заповед от КККР се нанася УПИ IV-546 по действащ РП 94г. , като се променят границите на ПИ.461 /улица/ , заличават се ПИ №№ .493; 1033; 1034; 1037 и 1038, като се нанасят нови ПИ №№ 3433; 3434; 3435; 3436 и 3437.

КККР на [населено място] е одобрена със Заповед № РД-18-13/17.01.12г на ИД на АГКК.

В нея е отразен ПИ № 02659.219.1038 / по предходен план № 525, парцел II, кв.26/, с площ 785 кв.м. и собственици Т. М./з.страна/, Й. М., М. М., Г. М./жалбоподател/, Е. С. /жалбоподател/ , П. П.. По делото като заинтересовани страни, на мястото на починалите Й. М., М. М. и П. П., са конституирани К. П. П., А. Й. П. и В. М. А./те не са взели участие в адм. производство/. По обж. заповед този ПИ се заличава и вместо него се нанася нов ПИ № .3435 с площ 783 кв.м./т.е. с 2 кв.м. по-малко/.

В КККР е отразен ПИ № 02659.219.1037 / по предходен план № 545, парцел III, кв.26/, с площ 607 кв.м. и собственик з.страна М. С. С.. По обж. заповед този ПИ се заличава и вместо него се нанася нов ПИ № .3436 с площ 579 кв.м./т.е. с 28 кв.м. по-малко/.

В КККР е отразен ПИ № 02659.219.1033 / по предходен план № 546, парцел IV, кв.26/, с площ 2536 кв.м. и собственик з.страна [фирма] /сега [фирма] /. По обж. заповед този ПИ се заличава и вместо него се нанася нов ПИ № .3433 с площ 2592 кв.м./т.е. с 56 кв.м. повече/.

В КККР е отразен ПИ № 02659.219.1034 / по предходен план № 548, парцел XII, кв.26/, с площ 752 кв.м. и собственици В. М., Г. М., В. И. и Е. И.. По обж. заповед този ПИ се заличава и вместо него се нанася нов ПИ № .3437 с площ 738 кв.м. /т.е. с 14 кв.м. по-малко/.

В КККР е отразен ПИ № 02659.219.493 / по предходен план № 525, парцел XI, кв.26/, с площ 682 кв.м. и собственик жалбоподателя Т. П. М.. По обж. заповед този ПИ се заличава и вместо него се нанася нов ПИ № .3434 с площ 647 кв.м./т.е. с 35 кв.м. по-малко/.

В КККР е отразен ПИ № 02659.219.461 / за улица/, с площ 17 185 кв.м. и собственик СО. По обж. заповед има промяна в границите на този ПИ, като площта му се променя на 17 207 кв.м. /т.е. с 22 кв.м. повече/.

Заповедта не е обжалвана от друг, освен от собствениците на заличените ПИ №№ .1038 и .493, като те обжалват заповедта само в частта, касаеща изменението на КККР относно техните ПИ /затова като з.страна по делото са конституирани само собствениците на съседните им ПИ .1033/на заявителя/ и ПИ.1037/на М. С./.

По делото е допусната СТЕ /с депозирано основно и допълнително заключение/ и доп.СТЕ, заключенията по които Съдът кредитира като логични и последователни, неоспорени от страните и кореспондиращи с доказателствата по делото, но само частично. От кредитираната част от заключенията на вещото лице В. Я. и подробен анализ на Съда, могат да се изведат тези изводи:

С РП по Заповед № РД-50-09-323/16.07.93г теренът, отреден за детска площадка /т.е. УПИ IV-за детска площадка/ се преотрежда за индивидуално строителство и се образуват нови парцели II-525/вече различен и по-голям от УПИ II-525 по РП 77г/, УПИ III-545 и УПИ IV-546.

С РП по заповед № РД-09-67/12.05.94г. - УПИ III-545 се разделя на УПИ III-545 и XVI-545 /външната рег. граници на разделяното УПИ обаче се запазват, само е

положена вътр. рег.граница/.

С действащия за УПИ IV-546 - РП по Заповед № РД-09-237/23.11.94г, само се обединяват парцел IV-546 и парцел XVI-545 - в парцел IV-546, като обаче само се премахва вътрешната им рег.граница, а новият УПИ IV-546 е с вън.рег.граница- тези на двете обединени УПИта/т.е. границата на новия УПИ IV-546 към УПИ II-525 е границата на стария УПИ XVI-545 към УПИ II-525 , а тя е по РП 93г/. От това следва изводът, че общата рег.граница между УПИ II-525 /по действащ за него РП 93г, като е по-голямо от УПИ II-525 по РП 77г/ и УПИ IV-546 по втория РП 94г, е всъщност границата по РП 93г. Към датата на титула на заявителя / нот.акт № 17/02г относно продажба на УПИ IV-546 с площ 2608 кв.м. и с площ по скица 2550кв.м/, действащ е бил РП по Заповед № РД-09-237/23.11.94г. Преди него са действали РП по заповед № РД-09-67/12.05.94г., РП по заповед №РД-50-09-323/93г и РП по заповед № 4200/77г. /действащ относно УПИ II-525 с площ 721 кв.м в параметрите му към датата на съд.делба/. Следователно границите на УПИ II-521 са първоначално по РП77г и после по РП93г, а на УПИ IV-546 са по втория РП от 94г. Вещото лице ,след надлежни справки, не установява да е имало уреждане на сметки по регулация за тези имотите , по който и да е от изброените РП.

Основният план на [населено място] е РП 77г, изработен върху КП , действал тогава и до одобряване на КККР.

В резюме, пл.№ 525 с площ 1348кв.м. по нот.акт от 1959 г е разделен на три дяла през 1985г - първите два с обща площ 721 кв.м. са УПИ II-525 по РП 77г, третият дял е с площ 627 кв.м. и е включен в УПИ IV-за детска градина по РП 77г. С РП 93г трите дяла са отредени за ново УПИ II-525 с площ 1374 кв.м. по РП 93г /при 1348кв.м. по титул и отразени в КККР общо като 1467 кв.м. - ПИ.1038 и ПИ.493 /. В КК12г процесният ПИ.1038 е отразен с площ от 785 кв.м., при площ на съответният му УПИ II-525 по РП 77г – 721 кв.м., и площ по титул /дял едно и две от делбата/- 721 кв.м. В КК12г процесният ПИ.493 е отразен с площ от 682 кв.м, при площ по РП 77г/като част от УПИ IV-за детска градина/ и площ по титул /дял трети от делбата/- 627 кв.м. Следователно в КК12г трите дяла са отразени с обща площ, надвишаваща със 119кв.м. площта им по титул. По РП 93г площта на УПИ II-525 е с 26кв.м. по-голяма от площта по титул, не са уреждани сметки по регулация за тях/не са платени тези 26 кв.м./, с влизане в сила на ЗУТ през 2001г е отпаднало отчуждителното действие на РП93г и следователно собствениците на трите дяла са собственици на площта им по титул- 1348кв.м. / а не на площта им по неприложен РП 93г - 1374 кв.м/. Следователно от УПИ II-525 по РП 93г с площ 1374кв.м., жалбоподателите са собственици на общо 1348кв.м, като останалите 26 кв.м. са в границите на УПИ, но не са придобити от тях по регулация /не са платени/. Следователно РП 93г не е приложен /по отношение на процесната обща граница/.Тъй като по този РП 93г всъщност е общата граница между УПИ IV-546 /чието нанасяне се иска с изменението на КК/ и съседен УПИ II-525 /в който влизат ПИ .1038 и ПИ.493 по КК, собственост на жалбоподателите/, то тогава изводът е, че заявителят е поискал нанасяне на УПИ IV-546 в граници по неприложен РП /общата граница всъщност е по РП 93, както е пояснено вече/.

В резюме, УПИ IV-546 по втория РП 94г е с площ 2608 кв.м., толкова е и по титул /нот.акт от 2002г/, но в КК12г е отразен като ПИ.1033 с площ 2 536 кв.м., т.е. с 72 кв.м. по-малко.

При съпоставка на границите от геодезическото заснемане/изготвено от вещото лице/

и границите по ККРP относно ПИ.1033 от КК/на заявителя/, се установява, че те съвпадат в рамките на допустимата точност.Видно от приложената към заявлението Комбинирана скица е видно, че границите на ПИ.1033 по КК и по описаните РП не съвпадат. Между ПИ.1033 и ПИ.1038; ПИ.493 е изградена масивна ограда с височина над 2 метра, която е отразена в КК като кад./имотна граница. Границата между тези имоти по скицата-проект не съвпада с оградата, т.е. с границите, в които се владеят на терен имотите. Част от съществуващите на терен огради не съответстват на предвижданията на РП. Следователно, границите по КК съответстват на материализираните граници , на границите, в които се владеят имотите, на имотните граници и на границите по предходен КП, но не съответстват на рег.граници между тях /тъй като те в последен КП не са отразени, а на терен не са приложени/.

Устно пред Съда вещото лице сочи, че по всички РП границите с леки отклонения повтарят имотните граници /отразени и в КП и в КК, съобразно оградите на терен/, като дори отклоненията да са по-големи от допустимите, то те се дължат на оцифряването на плановете.Не е било нужно уреждане на сметки по регулация по никой от РП, като границите на УПИтата/относими към трите дяла по съд.делба/ по РП 77г и по РП 93г били непроменени. В тази част Съдът не кредитира заключението. Ясно е видно от графиките на РП 77г и РП93г, че УПИ II-525 по РП77г е обхващало само дял едно и дял две от делбата /с обща площ 721 кв.м./, докато по РП 93г обхваща и дял трети от делбата/т.е. целия пл.№ 525 с площ 1348 кв.м. по нот.акт от 1959г/, и площта му/посочена от в.лице като 1374 кв.м. по РП93г / е с 26 кв.м. по-голяма от общата площ на дяловете по титул/съд.делба и нот.акт от 1959г/.

Изводите са, че действително КК12г не отразява правилно площта на имотите по титул /облагодетелства жалбоподателите за сметка на заявителя/, но от друга страна с процесната скица-проект и обяснителна записка, заявителите искат нанасяне на УПИ IV-546 по неприложен РП –който и да е той /най-малкото е неприложен на терен, което се потвърждава и от в.лице/.

На страните е указана от Съда док.тежест и какви доказателства следва да депозират. При така изложената фактическа обстановка, Съдът достигна до следните правни изводи:

Съобразно изричната разпоредба на чл.145 ал.1 от АПК от компетентността на Съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма,спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона.

Заповедта е издадена с посочено правно основание по чл. 54 ал.2 от ЗКИР, поради което Съдът намира, че е издадена от компетентен орган в кръга на предоставените му по закон правомощия.

Заповедта отговаря на общото изискване на чл. 59 ал.1 от АПК-писмена форма, съдържа реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания за издаване.

В хода на адм.производство са допуснати съществени адм.нарушения от издателя на акта, като произнасянето е направено без установени релевантни и в пълнота факти и обстоятелства от значение за случая по см. на чл. 35 от АПК. Като не е установил дали е приложен рег.план, по силата на който се иска нанасянето на УПИ I-546 в КК, е постановил акт и в несъответствие с мат.норми на закона. Постановено е изменение на КК, на база неприложен РП, който РП е в разрез и с имотните и

материализирани граници, както и с границите по предходен КП. От доказателствата по делото и анализа на Съда, вече с голяма детайлност, този извод се потвърждава. Заповедта е процесуално и материално незаконосъобразна, както и постановена в несъответствие с целта на закона-ЗКИР/да се правят изменения на КК само при точно разписаните хипотези/ , т.е. при основателност на доводите на жалбоподателите, жалбата следва да се уважи. Съдът обаче няма да върне преписката за ново произнасяне, тъй като така подаденото заявление и скицата-проект към него, почиващи на неприложен РП, не са годни за изменение на КК, каквито и указания да даде Съда.

Разноски следва да се присъдят на жалбоподателите, на осн. чл. 143 ал.1 от АПК. Същите са внесли дър.такса в размер на 30лв, общо 1071лв за СТЕ, 860лв за адв. хонорар. Възражението на ответника за прекомерност на хонорара по чл. 78 ал.5 от ГПК е основателно, поради което Съдът ще присъди адв.хонорар в мин.размер по чл. 8 ал.2 т.1 от наредба № 1/04г – 600лв., или общо присъдени разноски- 1701 лв.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.1 и ал.2 и чл. 173 ал.1 от АПК Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 18-359/09.01.19г на Началника на СГКК-С., в частта, с която се изменя КККР на [населено място]/одобрена със Заповед № РД-18-13/17.01.12г на ИД на АГКК/ относно техни ПИ № 02659.219.1038 и ПИ № 02659.219.493, по жалба вх. № 07-1442/31.01.19г на Т. П. М., Е. М. С. и Г. И. М.,тримата от [населено място].

ОСЪЖДА Служба по геодезия, картография и кадастър-С. да заплати общо на Т. П. М., Е. М. С. и Г. И. М.,тримата от [населено място], сумата от 1701 лв /хиляда седемстотин и един лев/, представляваща разноски по делото в уважената им част.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: